

Становище

Относно: Конституционно дело № 20 за обявяване на противоконституционност на пар. 5 /чл. 15, т. 2/, пар. 7 и пар. 12 от Закона за изменение на Закона за радиото и телевизията

Конституционният съд със свое определение по дело № 20 дава възможност на заинтересованите страни да изразят становище по **допустимостта на искането** с оглед на поставените в обстоятелствената част на определението въпроси: за установяване на противоконституционност на законовите разпоредби /чл. 149, ал. 1 т. 2 от Конституцията/, за установяване на съответствие на тези разпоредби с международен договор, по който Република България е страна /чл. 149, ал. 1 т. 4/ или и двете.

Тезата на групата народни представители, подали искането до конституционния съд е, че Закона за изменение на Закона за радиото и телевизията /ЗИДЗРТ/ “влиза в драстично противоречие с Европейската конвенция за радио и телевизия”.

Според определението на Конституционния съд, предмет на становището е допустимостта на иска.

Релевантната практика на Конституционния съд се съдържа в Определение №2 от 27 юли 1995г. по к.д. 16/ 1995г. Съдът е допуснал за разглеждане само ратификационният акт на Народното събрание. Недвусмислено в правните си изводи съдът е посочил, че контролът за съответствие с Конституцията на сключените международни договори е в компетентността на КС и съгласно чл. 149, ал. 1 т. 4 този контрол следва да предхожда ратификацията на международните договори.

КС приема също така, че след ратификацията на международния договор от Народното събрание същият отпада от контролираните актове и следователно контролът за конституционосъобразност може да бъде упражняван **само** спрямо ратификационния акт, приет във формата на закон.

След като не се атакува ратификационният акт, то приетата конвенция не се оспорва, че е станала част от вътрешното ни право съгласно чл. 5, ал. 4 от Конституцията при условията, изброени в тази хипотеза. Ако се търси някакво противоречие, то няма да е с Конституцията, а между два равни по ранг акта-закони. Следователно не Конституционният съд ще бъде компетентен по установяване на конкуренцията между тях, ако такава действително има. Прочее, този въпрос до голяма степен е предрешен от факта, че цитираната норма признава предимството на международноправната норма, в случай че вътрешното право ѝ противоречи.

Предвид на изложеното, считаме, че искането следва да се отхвърли като недопустимо.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Handwritten signature of Alexander Boshkov)

Александър Божков)